

[PRZYNAUCZAĆ *vb impf*

inf przynauczać.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Udzielać wskazówek natury religijnej, nauczać, pouczać:

przynauczać kogo: ielły czego niedoŃtawa [*egzaminowanemu z katechizmu przez plebana*]/ wiernie y znawieŃŃŃŃ pilnoŃciŃ przyvczyć/ iako pleban kaŃdy podług vrzędu a vmieiętnoŃci y biegłoŃci Ńwei/ pilnoŃci w tym przykłaŃaŃ/ a lud vbogy/ proŃty/ przynauczaŃ/ bęŃdzie vmiał. *UstKoŃciel* 111v.

przynauczać kogo w czym: A oŃobliwie dziatky ktore przed tym ŃwiŃtoŃci nieprzyimały/ [*księŃza*] pilnie maię o Catechifmie pytaŃ/ wnym ie doŃtatecznie wysłuchaŃ y przynauczaŃ *UstKoŃciel* 114v.

W połączeni u szeregowym: Ale gdyby Ńie przytrafiło/ Ńeby niekto dla cięŃŃzkiej niemocy ŃwiŃtoŃcy vŃŃć albo iei Ńtrzymać niemogł/ tam Ńługa KoŃcielny/ tym piniei [!] a więcei/ Ńłowem ma narabaŃ [!]/ przynauczaŃ y cięŃŃŃć/ aŃby Ńię ta cięŃŃzkoŃ a brzydliwoŃ vŃpokoila *UstKoŃciel* 177v.

Formacje wŃpółrdzenne cf UCZYŃ.

Cf [PRZYNAUCZANIE]

ZCh